

Hồi thứ tám

Cái chết của Đỗ Hạo Thiên

Trong bóng tối đầy đặc, nhưng Tiểu Quân vẫn nhận ra bóng ai đó ngồi trên tràng kỷ. Người đó ngồi, mặt nhìn ra ngoài cửa như đang chờ đợi ai đó.

Tiểu Quân thắc mắc:

"Chẳng lẽ Đỗ Hạo Thiên thích ngồi trong bóng tối để suy tư. Hay gã có hẹn với người nào đó".

Nghĩ như vậy, Tiểu Quân tàng hắng:

- A....

Sau tiếng tàng hắng đó, y nói:

- Đỗ gia ngồi một mình không thấy buồn sao ?

Đỗ Hạo Thiên không đáp lời Tiểu Quân, thậm chí cũng chẳng hề có phản ứng gì sau câu hỏi của gã.

Tiểu Quân lặp lại lần nữa:

- Bộ Đỗ gia chết rồi hay sao mà không trả lời Tiểu Quân chứ ?

Đỗ Hạo Thiên vẫn không có phản ứng gì.

Tiểu Quân thắc mắc mon men đến gần. Y dí mặt sát vào bên tai Đỗ Hạo Thiên.

- Ý....

Tiếng kêu ngạc nhiên của Tiểu Quân vừa thốt lên khi phát hiện ra họ Đỗ chỉ còn là cái xác lạnh ngắt. Cùng lúc đó, có những âm thanh ám khí rít lên tọt bầy ong ập đến Tiểu Quân.

Ba đạo ám khí kết thành hình chữ phẩm từ ba hướng nhắm Tiểu Quân bắn xẹt tới, nhanh tọt tia chớp trời.

Chát.... Chát.... Chát....

Mặc dù bất ngờ, nhưng Tiểu Quân cũng kịp phản xạ cấp thời. Bộ pháp di chuyển theo thuật Di hình tướng, hai ống tay áo như hai chiếc vây cá giũ tròn, quất vào ba ngọn ám khí đó, đánh chúng rơi xuống đất.

Năm ngọn bạch lập bùng cháy, ánh sáng tỏ khắp gian thư phòng của họ Đỗ.

Năm gã ngũ tướng Tứ Hải quán tay cầm giá đèn, xuất hiện cùng với bang chủ Cái Bang Lập Cư và Giang Nam Tứ Hiệp.

Tiểu Quân tròn mắt nhìn những người đó.

Lập Cư chiếu đôi mắt ác cảm vào Tiểu Quân:

- Thì ra là xảo quỷ Tiểu Quân.

Lập Cư gần giọng tiếp:

- Đổ gia không thù không oán với người, thế mà người lại hành thích người. Hành động của người đúng như lũ cướp cạn.

Lập Cư lắc đầu:

- Xảo quỷ Tiểu Quân hành động bất minh, giết người trong bóng tối thế mà lại được thiên hạ tôn phong Giang hồ đệ nhất nhân.

Lập Cư vừa dứt lời, Tiểu Quân vuốt mũi đáp lại :

- Bang chủ nói Tiểu Quân người không được.. Thối lắm.

Lập Cư nghe câu trả lời của Tiểu Quân, đỏ mặt, rít lên the thé:

- Chúng cứ rành rành, người còn chối gì nữa? Chẳng lẽ Đổ gia bị trúng gió chết à.

- Cũng dám lắm đó....

- Xảo ngôn.... Người có thể qua mắt được ai chứ không qua mắt được bản bang chủ đâu.

Tiểu Quân tròn mắt nhìn Lập Cư:

- Tiểu gia đâu cần qua mắt người làm gì.... Người có mắt chứ đâu phải kẻ đui mù mà nói Tiểu gia qua mắt người chứ.

Lập Cư nghiêng răng ken két, chỉ tay vào mặt Tiểu Quân:

- Bản bang chủ hỏi người.... Vì sao người lại sát tử Đổ bằng hữu của Lập mỗ chứ ?

Tiểu Quân chớp mắt nhìn Lập Cư:

- Bang chủ nói Tiểu Quân giết người ?

- Không phải người thì còn ai nữa ?

- Bang chủ nói Tiểu gia.... Vậy có thấy Tiểu gia ra tay giết người không?

- Trong thư phòng của Đổ bằng hữu chỉ có mình người mà thôi. Nếu người không ra tay giết Đổ Hạo Thiên thì còn ai chứ. Hừ.... trên tay người còn dính máu kìa.

Tiểu Quân xòe tay đến trước:

- Tay Tiểu gia có dính máu đâu. Nếu có chút máu chắc cũng không phải của Đổ Hạo Thiên.

Tiểu Quân nhún vai nhìn lướt qua một lượt.

- Còn nếu như bang chủ nói trong thư phòng của Đổ Hạo Thiên chỉ có mình ta, thì xin nhìn lại. Không phải có mình Tiểu gia đâu, mà những mười người, không tính Đổ Hạo Thiên đấy nhé.

Giang Nam Tứ Hiệp trợn mắt nhìn gã.

Nhút Hiệp cau mày nói:

- Ý xảo quỷ nói có cả chúng ta nữa à ?

Tiểu Quân gật đầu:

- Đỗ Hạo Thiên chết trong thư phòng này cùng lúc với sự xuất hiện của Bang chủ cái bang, Ngũ tướng Tứ Hải quán, Giang Nam tứ hiệp và Tiểu Quân, nếu xét theo lời Lập bang chủ thì chúng ta ai cũng có phần hết. Giang Nam tứ hiệp có mặt ở đây cũng có phần nữa.

Nhị Hiệp Lục Tang nóng nảy nạt ngang:

- Xảo quỷ.... Người đừng ngậm máu phun người. Chúng ta và Lập bang chủ đây là bằng hữu của Đỗ gia, còn năm vị huynh đệ này là người nhà của Đỗ gia, tất không ai ra tay sát tử giết Đỗ Hạo Thiên. Người giết Đỗ gia chỉ có thể là người mà thôi.

Tiểu Quân quay lại cái xác Đỗ Hạo Thiên:

- Ê.. Đỗ gia.. Người nghe người ta nói chứ ? Nếu người linh thiêng thì hãy nói xem ai giết người?

Lập Cư quắc mắt:

- Xảo quỷ làm Lập mỗ tức cười quá. Chẳng lẽ Đỗ gia chết rồi mà vẫn có thể nói được sao ?

Tiểu Quân liếc Lập Cư:

- Xem chừng chính Lập bang chủ mới là người giết Đỗ Hạo Thiên.

- Quỷ ngôn.... Miệng lưỡi của người chỉ ngậm máu phun người. Nam tử đại trượng phu dám làm dám chịu có sao lại đổ cho người khác.

Tiểu Quân lắc đầu:

- Ai da.... Người nói nghe hay lắm. Thế người có dám tự xưng là đại trượng phu không?

- Tất nhiên Lập mỗ là nam tử đại trượng phu. Có là đại trượng phu quang minh chính đại, nên Khất bang chủ mới nhường chức vị chưởng môn Cái bang cho Lập mỗ.

Điều đó thì quần hào đã biết rồi.

- Được.... Khí phách.... Vậy người hãy cùng Tiểu Quân xét coi Đỗ Hạo Thiên chết bởi cái gì. Y bị chết bởi đao kiếm, chưởng ảnh hay độc môn.

Tiểu Quân ngoác Lập Cư :

- Lại đây !

- Được.... Lập mỗ sẽ cùng với người khám nghiệm tử thi Đỗ gia.

Lập Cư bước đến bên cạnh Tiểu Quân. Lập Cư cầm giá đèn, soi xuống cái xác của họ Đỗ. Y quan sát dung diện của Đỗ Hạo Thiên, rồi từ từ kéo trể trường y của tử thi.

Lập Cư bậm môi nhìn vào vùng thượng đặng của Đỗ Hạo Thiên. Một bàn tay đỏ au hiện ngay chấn tâm họ Đỗ. Lập Cư quay qua Tiểu Quân:

- Huyết ảnh thủ.... Tuyệt công độc môn của Vô cực phái. Người cũng một thời là người của Vô cực phái, còn chối gì nữa không ?

Tiểu Quân nhìn ấn thủ chằm chằm. Y lẩm nhẩm nói:

- Huyết ảnh thủ....

Lập Cư gần giọng:

- Chúng tích đã rõ ràng.. Xảo quỷ Tiểu Quân, người không còn ngậm máu phun người nữa chứ?

Lập Cư thả chiếc trường y che lại bộ ngực của xác chết.

- Tiểu Quân.... Người tính như thế nào ?

Tiểu Quân ngược mắt nhìn lên:

- Khoan.... Chưa chắc Đỗ gia chết bởi Huyết ảnh thủ. Coi đây nè Tiểu Quân cầm tay tử thi họ Đỗ. Bàn tay xác chết có lấm chấm những vết chàm đen kịt.

- Lập bang chủ hãy xem bàn tay của Đỗ gia.... Những vết chàm này, rõ ràng Đỗ gia đã bị trúng độc Đan sa rồi mới chết bởi Huyết ảnh thủ.

Lập Cư cau mày:

- Xảo quỷ.... Người giở trò gì đây ?

Tiểu Quân nhún vai:

- Tại hạ chẳng giở trò gì đâu mà chỉ muốn minh bạch thôi. Tại hạ trước đây có nghe nói Cái Bang một thời đã từng kết thân với Kim Sa phái, tất phải biết chất độc Đan sa của Kim Sa phái chứ?

- Cuối cùng người vẫn có ý gán họa cho Lập mỗ Tiểu Quân khoát tay:

- Tại hạ không có ý bậy bạ vậy đâu, chỉ muốn minh bạch mà thôi.

Y vỗ vào thất lưng của Lập Cư:

- Bang chủ.... Chuyện đâu còn có đó, không thể nhất thời gán ép cho ai được. Phải không nào....

Tiểu Quân chột ngắc lên tròn mắt nhìn Bang chủ Cái Bang Lập Cư:

- Y.. Tất cả mọi người đều giương mắt nhìn Tiểu Quân, bởi hàng động của y quá lạ lùng.

Nhút Hiệp bước đến bên Tiểu Quân và Lập Cư:

- Xảo quỷ Tiểu Quân.... Có phát hiện gì phải không ?

Tiểu Quân đặt hai cánh tay vào lỗ mũi, hít khìn khịt. Y chột chìa mặt tới người Lập Cư:

- Kỳ lạ.... Thật là kỳ lạ !

Lập Cư gần giọng:

- Kỳ lạ gì ? Người làm trò gì vậy ?

- Mùi từ người Bang chủ tỏa ra Lập Cư quắc mắt:

- Người đừng có xàm ngôn.

- Ấy.... Tại hạ nói có mùi kỳ lạ tất có mùi kỳ lạ mà.... Tiểu Quân vốn đã luyện được hai cánh mũi có thể ngửi được độc chất cách xa trăm dặm.

Nhút hiệp nhìn gã:

- Người luyện được tới đó sao ?

Tiểu Quân hình mũi:

- Tiểu gia còn ngửi được mùi độc chất.... Đúng là Đan sa chi độc của phái Kim Sa.

Lập Cư trợn mắt, chỉ tay vào mặt Tiểu Quân:

- Ngươi.... Ngươi dụng xảo ngôn nữa à ?

Lập Cư vừa nói vừa vung tay thì đột ngột túi phấn Đan sa từ trong người gã rơi xuống đất.

Nhứt Hiệp nhìn túi gấm chứa chất độc Đan sa:

- Túi gấm chứa chất độc.

Tiểu Quân nhặt túi gấm đó lên. Y lắc đầu nhìn Lập Cư:

- Thì ra là Lập Bang chủ....

Lập Cư nhìn túi gấm Đan sa trên tay Tiểu Quân, kinh ngạc:

- Sao.. Kỳ lạ như vậy ?

Tiểu Quân nhún vai nói với Lập Cư :

- Bang chủ đã từng tự nhận là Nam tử đại trượng phu, dám làm dám chịu, bây giờ đã có chứng cứ rành rành, bang chủ chẳng lẽ không nhận.

Y thở dài một tiếng:

- Nghĩ cho cùng cũng đúng thôi. Nếu như Đỗ Hạo Thiên hóa thành cái xác không hồn thì Lập Bang chủ lợi biết chừng nào ?

Tiểu Quân ôm quyền xá Lập Cư:

- Chúc mừng Lập bang chủ....

Mặt Lập Cư biến sắc, xanh tái.

Tiểu Quân tròn mắt nhìn gã:

- Đỗ gia chết bởi Đan sa chi độc, việc này có lợi cho Lập bang chủ quá rồi còn gì.

Lập bang chủ sắp phát tài sao lại sợ hãi như vậy.

Lập Cư quát Tiểu Quân:

- Im miệng....

Tiểu Quân nhếch hai cánh môi, lắc đầu nguây nguậy. Y quay lại nhìn Giang nam tứ hiệp và Ngũ tướng Tứ Hải quán:

- Các vị nghe đây Đỗ gia chết bởi Đan sa chi độc của Kim sa phái, mặc dù chúng ta biết người sát tử là Lập bang chủ, nhưng Đỗ Hạo Thiên đã hại bao nhiêu người rồi, chết cũng được. Nhân dịp này cứ đổ hết cho phái Kim sa, còn Lập bang chủ sẽ nắm giữ cơ ngơi của Đỗ gia.... Bang chủ phát tài tất không thể quên bằng hữu chúng ta.

Lập Cư rùng mình:

- Ngươi....

Tiểu Quân nhìn Bang chủ Cái Bang Lập Cư, cười khẩy rồi hồ hởi nói:

- Bang chủ đừng khách sáo nghe.... Kể từ bây giờ Tứ Hải quán nổi tiếng Trường An thuộc về bang chủ rồi.... Chúc mừng.... Chúc mừng !

Lập Cư bậm môi:

- Lập mỗ.... Lập mỗ không phải là kẻ dụng Đan sa hạ thủ Đỗ Hạo Thiên.... Người ngậm máu phun người.

Lập Cư vừa nói vừa tràn bộ, trao công vươn ra thộp vào yết hầu Tiểu Quân.

Trao của Lập Cư vừa đến đột ngột dừng lại. Phía trước trao công của Lập Cư, ngọn trủy thủ chém sắc như chém bùn đã chỉ mũi vào ngay giữa bàn tay của họ Lập.

Tiểu Quân nhướn mày nói:

- Sao.... Bang chủ không thộp tiếp đi. Ngọn trủy thủ của Tiểu gia không cùn lắm đâu.

Lập Cư rút trao công lại.

Tiểu Quân cười hề hề nói:

- Các vị bằng hữu.... Lập bang chủ được của trời cho, nhưng xem ra chẳng muốn nhận lại còn tỏ vẻ sợ hãi nữa.

Y thở ra rồi nhìn Lập Cư, nghiêm giọng nói:

- Tất cả mọi người đây đều nghĩ đến Bang chủ, nhưng coi bộ bang chủ không có chút hứng khởi. Thật ra có uẩn khúc gì, Lập bang chủ cứ nói.... Có gì tại hạ và các vị bằng hữu đây sẽ giúp đỡ cho.

Lập Cư thở dốc, nghiêm giọng nói:

- Lập mỗ khẳng định lại lần nữa.... Lập mỗ không bao giờ lấy Đan sa của Kim sa phái.... Và cái chết của Đỗ gia cũng không phải do Lập mỗ.

Tiểu Quân cau mày.

Nhút Hiệp nhìn Lập Cư:

- Bang chủ không lấy Đan sa chi độc, cứ sao Đan sa chi độc lại có trong người huynh ? Còn nữa.... Đỗ gia chết bởi chất độc này.... Thật ra Đỗ gia bị sát tử, Bang chủ có nhiều lợi, vậy mà bang chủ lại tỏ ra sợ hãi như vậy. Lập bang chủ.... Thật ra có uẩn khúc gì, hãy nói ra đi.

Lập Cư nhìn Tiểu Quân:

- Xảo quỷ Tiểu Quân.... Nếu như ngươi quang minh chính đại thì hãy khẳng định lại đi.... Lập mỗ không bao giờ chạm đến Đan sa chi độc của Kim sa phái

- Làm sao Tiểu gia chứng minh được bây giờ Tiểu Quân vừa nói hết lời thì từ ngoài cửa một thiếu nữ nhan sắc diễm trần bước vào. Nàng vận xiêm y màu hồng, tay cầm đôi kim châm.

Nàng vừa bước vào thư phòng của Đỗ Hạo Thiên vừa nói:

- Thúy Ngân Đài có thể chứng minh.